

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720201172
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8720201172.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Andreja Radomského a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. - D. E. XXX, právny nástupca po poručiteľovi F. B., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00166073, v konaní o náhradu škody vo výške 7.314,89 eur s prísl, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 12C/16/2020-61 zo dňa 21.6.2021, v spojení s opravným uznesením č.k. 12C/16/2020 – 134 zo dňa 20.01.2022, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením č.k. 12C/16/2020 - 134 zo dňa 20.01.2022.

Náhradu trov odvolacieho konania stranám n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom č.k. 12C/16/2020-61 zo dňa 21.6.2021, súd prvej inštancie I. žalobu zamietol, II. vyslovil, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie podľa článku 46 ods. 3 a 4 a článku 48 ods. 2 Ústavy SR, potom podľa ust. § 3, § 4 ods. 1, § 6, § 9, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 zákona č. 514/2003 Z.z., a podľa ust. § 442 Občianskeho zákonníka. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 255 a § 262 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“).

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že nezákonným rozhodnutím je rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky alebo záväzkami Slovenskej republiky vyplývajúcimi z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná a bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené alebo zmenené príslušným orgánom. Toto rozhodnutie môže byť vydané v občianskom sporovom konaní a. i. Zákon explicitne nedefinuje pojem "nezákonné rozhodnutie". Nezákonnosť rozhodnutia môže byť rôznorodá. Otázka, či bolo vydané nezákonné rozhodnutie, súd posudzuje so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu.

4. Pre nárok na náhradu škody spôsobenej protiprávnym, resp. nezákonným rozhodnutím zákon stanovil vo všeobecnosti tri základné podmienky a to protiprávnosť rozhodnutia, právoplatnosť rozhodnutia, vyčerpanie opravných prostriedkov

5. Výnimku z pravidla, že zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu môže založiť len právoplatné rozhodnutie, upravuje § 6 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. ide o prípady,

keď bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť; ďalšia výnimka zo spomínaného pravidla je uvedená v § 6 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., ide o prípady, keď škoda bola spôsobená nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc.

6. Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Podľa platnej právnej úpravy je nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci aj nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a zbytočné prietahy v konaní. V danom prípade žalobcom definovaný nesprávny úradný postup súdu v sporovom a exekučnom konaní bol pretransformovaný do rozhodnutia súdu, preto súd mohol žalobu posudzovať len z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím

7. Je totiž vecou každého orgánu verejnej moci, aby predpis, ktorý má aplikovať, posúdil a vyložil sám (autoritatívny výklad), rovnako ako ďalšie podklady, ktorých predloženie je podmienkou vydania rozhodnutia. Ak orgán štátu (v danom prípade súd) zisťuje podmienky a predpoklady pre vydanie rozhodnutia, a za tým účelom zhromažďuje podklady (dôkazy), hodnotí zistené skutočnosti, tieto právne posudzuje a podobne, ide o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutia, v obsahu ktorého sa prejavia prípadné nesprávnosti či vady postupu súdu pri zisťovaní podkladov a pri ich posudzovaní. Jeho výsledok, pokiaľ slúži ako podklad pre konečné rozhodnutie, potom môže byť napadnutý prostredníctvom napadnutia tohto konečného rozhodnutia. Posúdenie týchto otázok - nesprávností, či väd tohto postupu, prináleží potom príslušnému orgánu (súdu) v konaní o opravnom prostriedku proti takému rozhodnutiu, t.j. systém opravných prostriedkov, ktorých účelom je dosiahnutie nápravy právnych alebo skutkových pochybení, ktorých sa dopustili súdy nižších inštancií. Následne môžu byť posudzované len z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím (§ 5 a nasl. zákona c. 514/2003 Z.z.) tak, ako to vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky napríklad vo svojom rozsudku zo dňa 30. marca 2011 sp. zn. 3Cdo 220/2010.

8. Existencia škody je základným predpokladom pre úspešnosť v konaní voči štátu. V judikáte R 55/71, sa skutočná škoda vymedzuje ako zmenšenie majetku, resp. úbytok majetku poškodeného, ktorý už nastal, s tým, že predstavuje majetkové hodnoty potrebné na uvedenie veci do predošlého stavu, prípadne na vyváženie dôsledkov vyplývajúcich z toho, že nedošlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. V súdnej praxi bol vyslovený právny názor, podľa ktorého "škoda na majetku poškodeného vznikne až zaplatením pohľadávky, a nie jej vznikom, prípadne okamihom jej splatnosti".

9. V prípade náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk a za určitých okolností aj nemajetková ujma. Pre vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy, obdobne ako pre vznik práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, je nevyhnutné, aby boli súčasne naplnené tri základné predpoklady, ktorými sú nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia nemajetkovej ujmy a kvalifikovaná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy; v prípade nemajetkovej ujmy musí byť, navyše, zrejmé, že samotné konštatovanie porušenia práva je nedostačujúce.

10. Existenciu škody musí preukázať ten, kto tvrdí, že bol poškodený nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

11. Poškodený je povinný vznik škody na svojej strane preukázať a v konaní o nároku na náhradu škody tak na ňom spočíva dôkazné bremeno o tom, že škoda vznikla. Aby bol splnený tento zákonný predpoklad, musí škoda existovať najneskôr v čase, kedy súd o uplatnenom nároku rozhoduje. To sa uplatní hlavne tam, kde je zodpovednosť štátu vzťahovaná na ujmu, ktorá plynie zo záväzkových vzťahov medzi poškodeným a jeho zmluvným partnerom. V dôsledku výkonu verejnej moci nastala situácia, že medzi účastníkmi právneho vzťahu existovali určité právne povinnosti, ktoré neboli plnené.

12. Plnenie zo strany žalobcu voči tretej osobe, ktorej prislúcha právoplatný exekučný titul, ktorý nebol zrušený, nie je možné považovať za skutočnú škodu, ktorá mu plnením, prípade plnením až po vykonanom exekučnom konaní, vznikla.

13. Vychádzajúc z vyššie uvedeného žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho nároku.

14. Žalobcom vyčíslená škoda predstavuje podľa jeho vyjadrenia výšku pohľadávky podielového spoluvlastníka, ktorú bol povinný plniť podľa právoplatného rozhodnutia súdu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a ktorá bola nakoniec týmto spoluvlastníkom vymožená v exekučnom konaní. Právoplatné rozhodnutie, ktorým mala byť škoda spôsobená, nebolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Preto nebola splnená jedna zo zákonných podmienok pre úspešné uplatnenie práva. Pohľadávku vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu nie je možné zamieňať so škodou definovanou v ust. § 442 O.z.

15. Žalobca si v predbežnom prerokovaní nároku ani v konaní pred súdom neuplatnil nárok na náhradu škody, ktorá by mu mala vzniknúť zmenšením majetku odpredajom časti nehnuteľnosti v dôsledku úspešného uplatnenia exekučného záložného práva na uspokojenie pohľadávky veriteľa dlžníka G. H., zabezpečenej záložným právom, ktoré vzniklo ešte v čase jeho podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, aj keď sa vo svojej výpovedi vyjadril, že takáto škoda mu hrozí. Súd preto nemal zákonný dôvod o takomto nároku rozhodnúť.

16. Súd prvej inštancie uzavrel, že pretože žalobca nepreukázal vznik škody ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, nárok mu neprislúcha.

17. Výrok o trovách konania odôvodnil tak, že žalovanému ako úspešnej strane priznal náhradu trov v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

18. Opravným uznesením č.k. 12C/16/2020 – 134 zo dňa 20.01.2022 súd prvej inštancie rozhodol tak, že

I. O p r a v u j e záhlavie rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 12C 16/2020 - 61 zo dňa 21.6.2021 takto :

"v právnej veci žalobcu: F. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. - D. E. XXX, proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00166073, v konaní o náhradu škody vo výške 7.314,89 eur s prísl., takto"

II. O p r a v u j e záhlavie uznesenia Okresného súdu Poprad sp. zn. 12C 16/2020 - 106 zo dňa 11.5.2022 takto:

"Okresný súd v Poprad v právnej veci neb. žalobcu: F. B., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom C. - D. E. XXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00166073, v konaní o náhradu škody vo výške 7.314,89 eur s prísl., takto"

III. O p r a v u j e výrok uznesenia Okresného súdu Poprad sp. zn. 12C 16/2020 - 106 zo dňa 11.5.2022 takto:

"P o k r a č u j e v konaní s dedičom po poručníkovi F. B., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom C. - D. E. XXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, a to so žalobcom: A. B., I. B., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu Hôrka, D. 260."

19. Právne odôvodnil súd prvej inštancie toto rozhodnutie podľa ust. § 224 a 234 ods. 2 CSP.

20. V opravnom uznesení konštatoval, že pôvodný žalobca F. B. sa žalobou doručenou súdu dňa 17.4.2020 domáhal, aby zaviazal žalovaného zaplatiť mu náhradu škody vo výške 7.314,89 eur a uplatnil si náhradu trov konania. Žalobca uviedol ako dátum svojho narodenia dátum 15.4.1954.

21. Rozsudkom zo dňa 21.6.2021 sp. zn. 12C 16/2020 - 61 súd žalobu zamietol a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. V záhlaví rozsudku súd označil žalobcu ako F. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. - D. E. XXX.

22. Po úmrtí žalobcu dňa 24.11.2021 súd vydal uznesenie sp. zn. 12C 16/2020 - 106 zo dňa 11.5.2022 o pokračovanie v konaní s dedičom po poručiteľovi F. B., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom C. - D. E. XXX.

23. Uznesením zo dňa 8.12.2020 Krajský súd v Prešove rozhodujúci o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu vrátil vec súdu I. inštancie na postup podľa § 224 CSP s odôvodnením, že v danom prípade sa javí, že sa súd I. inštancie dopustil chyby v písaní tak v rozsudku, ako aj v uznesení o pokračovaní v konaní, keď uviedol dátum narodenia žalobcu dňa XX.X.XXXX tak, ako bol uvedený aj v samotnej žalobe, pričom z úmrtného listu i rozhodnutia o dedičstve jednoznačne vyplýva, že sa pôvodný žalobca narodil dňa XX.X.XXXX. Tomuto dátumu zodpovedá aj rodné číslo žalobcu. Uložil súdu I. inštancie opraviť chybu v dátume narodenia pôvodného žalobcu tak v rozhodnutí vo veci samej, ako aj v rozhodnutí o pokračovaní v konaní a následne bezodkladne predložiť odvolaciemu súdu vec na rozhodnutie o odvolaní.

24. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd prvej inštancie preukázať, že sú splnené zákonné podmienky pre vykonanie opravy rozsudku a uznesenia, pretože v uvedených rozhodnutiach súd neuviedol správny dátum narodenia pôvodného žalobcu tak, ako vyplýva z úradných dokumentov. Danú zrejmu nesprávnosť bolo potrebné odstrániť vydaním opravného uznesenia.

25. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie pôvodný žalobca. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 30.09.2016 sp.zn. 7C/289/2014, kde malo byť jasne konštatované, že súdom nebola žiadna stanovená lehota na odvolanie a žiadne zmienka o nejakej exekúcií. Zároveň na odvolanie voči uzneseniu J. XXX/XXXX, kde sa mal pôvodný žalobca dozvedieť o nezákonnosti exekúcie, ktorú mal v každom prípade vyriešiť s povinnosťou sudcu Okresného súdu v Poprade, kde jasným dôkazom je poškodenie jeho osoby a vzniknutá škoda. Zároveň na výzvu Okresného súdu Poprad dňa 12.09.2018 jasný dôkaz, že konal, a to na podnet F. I., ktorý sa mu za to ospravedlnil, že si takú dôležitú vec ako exekúciu nevšimol, a preto sa mu snažil aj cestou F. D., aby sa obrátil na Ministerstvo spravodlivosti SR, čo pôvodný žalobca aj vykonal, čo je nepriestrelný fakt. Zároveň poukázal aj na vyjadrenie Okresného súdu Poprad zo dňa 01.02.2019, čo má byť dôkazom, že sa konalo, a F. I. mu chcel touto cestou napraviť zlý procesný postup sudcu, a celkové rozhodnutie rozsudku. Tiež to má byť jasný dôkaz a nepriestrelný fakt. Zároveň poukázal na vyjadrenia a odvolania zo dňa 23.10.2017 zo dňa 10.07.2019 zo dňa 26.08.2019, zo dňa 26.12.2020 a ďalšie, ktoré sú doložené v spisoch a v žalobe, a v prílohách. Tieto sú nepriestrelným dôkazom bezprávia, a poškodenia osoby žalobcu a vzniku škôd vo vzťahu k nemu. Žaloba zo dňa 17.04.2020 a všetky prílohy sú jasným dôkazom nesprávneho úradného postupu súdu prvej inštancie a sudcu Okresného súdu v Poprade, poškodenie osoby pôvodného žalobcu a finančné škody, ktoré musel s veľkými problémami riešiť. A bohužiaľ aj samotný sudca Okresného súdu v Poprade JUDr. Zelený mal hrubým spôsobom ignorovať nepriestrelné dôkazy. Podľa názoru pôvodného žalobcu Slovenská republika nie je právnym štátom, to by si nedovolili ani v rozvojových afrických štátoch. Ďalším hororom a aroganciou je konštatovanie, že MS SR nemá ani kúsok hanby. Ministerstvo spravodlivosti SR si ešte arogantne uplatňuje náhradu trov konania, kde je jednoznačne hrubým spôsobom poškodený pôvodný žalobca, a to nesprávnym postupom súdu a sudcu, na čo majú byť nepriestrelné dôkazy. Má to byť dôkazom toho, koho spravodlivosť sa chráni, a k tomu ešte treba za pravdu sa zodrieť a decimovať. Konštatovanie, že sudca sudcovi oko nevykole, teda sudca voči MS SR ako nadriadenému orgánu jednoducho nemôže konať, to by bol asi horor. Sudcovia majú rozviazané ruky spravodlivosti?. Alebo je to taktiež len slogan?. Korupcia a hrubé zneužívanie právomoci a ignorovanie Ústavy a zákonov Slovenskej republiky. Preto pôvodný žalobca chcel veriť, že krajský súd rozhodne v mene spravodlivosti, a všetkých doložených listín, vyjadrení a príloh. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že vráti vec súdu prvej inštancie na opätovné prehodnotenie nepriestrelných dôkazov a faktov, a štát Slovenská republika je povinná vyplatiť poškodenému (pôvodnému žalobcovi), náhradu škody spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone nesprávnym úradným postupom vo výške 7.314,89 eur, ako aj trovy konania, a to v lehote 3 dni odo dňa právoplatnosti rozsudku.

26. K odvolaniu pôvodného žalobcu sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že pôvodný žalobca si ani jednu z povinností uvedenú v ust. § 365 ods. 1 CSP nesplnil. Žalovaný zastáva názor, že tento nedostatok odvolania nemôže za žalobcu odstraňovať súd a zároveň, že žalobca nemôže byť s poukazom na ust. § 373 ods. 1 posledná veta CSP, ani vyzvaný na odstránenie tohto nedostatku odvolania. Dodržanie

zásady rovnosti strán a zákona koncentrácie konania, ktorá sa uplatňuje aj v odvolacom konaní, by mali mať za následok odmietnutie odvolania žalobcu podľa ust. § 386 písm. d/ CSP, pretože nemá všetky zákonom požadované náležitosti (§ 363 CSP), a vzhľadom na túto vadu nie je možné v odvolacom konaní pokračovať. Žalovanému je prakticky znemožnené vecne argumentovať a teda poskytnúť odvolaciemu súdu relevantné vyjadrenie k podanému odvolaniu. Napriek tomu poukázal na to, že odvolaním napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a zákonný. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal z toho, že v prípade nároku na náhradu škody je úlohou žalobcu tvrdiť skutočnosti, ktoré podporujú záver o vzniku škody, a zároveň tieto skutočnosti aj náležite preukázať. Nakoľko žalobca v konaní nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia, ani vznik škody (majetkovej škody), v príčinnej súvislosti s týmto nezákonným rozhodnutím, nemal súd prvej inštancie v predmetom konaní inú možnosť ako žalobu žalobcu zamietnuť. Vzhľadom na uvedené, žalovaný žiadal odvolanie v zmysle ust. § 386 písm. d/ CSP odmietnuť, alebo alternatívne rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

27. Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodný žalobca F. B. dňa 24.11.2021, teda v priebehu odvolacieho konania zomrel. V jeho rodnom liste je uvedený iný dátum narodenia, ako bol uvedený v žalobe, teda 13.04.1954 (v žalobe bol uvedený 15.04.1954, samotným žalobcom).

28. Uznesením č.k. 12C/16/2020 – 106 zo dňa 11.05.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.07.2022, súd prvej inštancie pokračoval v konaní s dedičom po poručiteľovi F. B., a to so žalobcom A. B., I. B., dátum narodenia XX.XX.XXXX, adresát trvalého pobytu C., D. XXX. Súd prvej inštancie zistil, že dňa 29.04.2022 poverený notár, súdny komisár K. L. M. oznámil, že konanie o dedičstve bolo právoplatne skončené dňa 21.04.2022 vydaním Uznesenia o dedičstve sp.zn. XXX/XXX/XXXX zo dňa 21.04.2022, z ktorého vyplýva, že dedičstvo nadobudol A. B.. Právne odôvodnil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie podľa ust. § 63 ods. 1, 2 a 3 CSP.

29. Potom, čo odvolací súd zistil, že dátum narodenia žalobcu je uvedený v rozsudku súdu prvej inštancie, ale aj v uznesení o zaplatenie súdneho poplatku, ale aj v uznesení, ktorým súd prvej inštancie pokračoval v konaní, pričom po poručiteľovi, nesprávne, teda že ide o dátum XX.XX.XXXX, aj keď sa pôvodný žalobca skutočne narodil dňa XX.XX.XXXX, uznesením č.k. XXX/XX/XXXX – XXX zo dňa 08.12.2022 vrátil vec súdu prvej inštancie na postup podľa § 224 CSP. Následne súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie dňa 20.01.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.02.2023 tak, ako to odvolací súd konštatoval vyššie.

30. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením, v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasledujúcich CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 23.01.2024 a zistil, že odvolanie právneho predchodcu žalobcu nie je dôvodné.

31. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

32. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanou nepreskúmateľnosťou, inou vadou, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

33. Odvolací súd uvádza, že vykonané dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie dôkazov súd uvedenie v odôvodnení rozsudku. Voľné hodnotenie dôkazov súdom, prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po „individuálnej selekcii“ následne

súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

34. K námietke nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu pri ktorej, zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

35. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanej spore správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednaný spor aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Naproti tomu v priebehu odvolacieho konania žalobca nepredostrel relevantný argument majúci súvis s prejednanou vecou, ktorý by mohol privodiť iné rozhodnutie vo veci.

36. Možno teda naproti námietkam pôvodného žalobcu uzavrieť, že podľa názoru odvolacieho súdu, dal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalobcu, teda že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnym názorom, ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivé konanie, ako vyplýva z obsahu odvolania pôvodného žalobcu a jeho tvrdení tam obsiahnutých.

37. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti uvádza, že súhlasí s názorom súdu prvej inštancie obsiahnutým v bode 28. odôvodnenia, že existenciu škody musí preukázať ten, kto tvrdí, že bol poškodený nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Správny je i záver súdu prvej inštancie uvedený v bode 29. rozhodnutia, že poškodený je povinný vznik škody na svojej strane preukázať a v konaní o nároku na náhradu škody na ňom spočíva dôkazné bremeno o tom, že škoda vznikla. Aby bol splnený tento zákonný predpoklad, musí škoda existovať najneskôr v čase, kedy súd o uplatnenom nároku rozhoduje. To sa uplatní hlavne tam, kde je zodpovednosť štátu vzťahovaná na ujmu, ktorá plynie zo záväzkových vzťahov medzi poškodeným a jeho zmluvným partnerom. V dôsledku výkonu verejnej moci nastala situácia, že medzi účastníkmi právneho vzťahu existovali určité právne povinnosti, ktoré neboli plnené. Plnenie zo strany žalobcu voči tretej osobe, ktorej prislúcha právoplatný exekučný titul, ktorý nebol zrušený, nie je možné považovať za skutočnú škodu, ktorá mu plnením, prípade plnením až po vykonanom exekučnom konaní, vznikla. Odvolací súd súhlasí i s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho nároku. Pôvodný žalobca skutočne tvrdil, že ním vyčíslená škoda predstavuje výšku pohľadávky podielového spoluvlastníka, ktorú bol povinný plniť podľa právoplatného rozhodnutia súdu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, a ktorá bola nakoniec týmto spoluvlastníkom vymožená v exekučnom konaní. Skutočne právoplatné rozhodnutie, tak ako to uviedol súd prvej inštancie (ktorým mala byť škoda spôsobená), nebolo zrušené alebo zmenené pre zákonnosť príslušným orgánom. Preto nebola splnená jedna zo zákonných podmienok pre úspešné uplatnenie práva. Pohľadávku vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu nie je možné zamieňať so škodou definovanou v ust. § 442 Občianskeho zákonníka.

38. Správny je i názor súdu prvej inštancie uvedený v bode 32. odôvodnenia, že si žalobca v predbežnom prerokovaní nároku ani v konaní pred súdom neuplatnil nárok na náhradu škody, ktorá by mu mala vzniknúť zmenšením majetku odpredajom časti nehnuteľnosti v dôsledku úspešného uplatnenia exekučného záložného práva na uspokojenie pohľadávky veriteľa dlžníka G. H., zabezpečenej záložným právom, ktoré vzniklo ešte v čase jeho podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, aj keď sa vo svojej výpovedi vyjadril, že takáto škoda mu hrozí. Odvolací súd preto súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že nemal zákonný dôvod o takomto nároku rozhodnúť. Žalobca nepreukázal vznik škody, ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, preto mu nárok neprislúcha.

39. Správne rozhodol súd prvej inštancie i o trovách konania, keď priznal žalovanému ako úspešnej strane náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Aj keď právny predchodca žalobcu formálne namietal, že to nie je správne rozhodnutie, neuviedol žiadne dôvody pre ktoré by bolo možné aplikovať ust. § 257 CSP, a odvolací súd vo vzťahu k pôvodnému žalobcovi ani takéto dôvody nezistil.

40. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

41. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 257 CSP. V danom prípade pôvodný žalobca zomrel. V konaní pokračoval súd prvej inštancie tak, ako to bolo popísané vyššie s jeho dedičom, ktorý sa však v konaní ani po doručení uznesenia súdom prvej inštancie nijako neangažoval ani nevyjadril. Aj keď sa žalovaný k odvolaniu vyjadril, odvolací súd by vzhľadom na uvedené okolnosti nepovažoval za spravodlivé, ak by terajšieho žalobcu, ktorý je právnym nástupcom pôvodného žalobcu zaviazal k náhrade trov odvolacieho konania žalovanému. Preto odvolací súd rozhodol, že náhradu trov odvolacieho konania stranám nepriznáva.

42. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).